

Ορισμένες πλευρές για τη διαχείριση της πανδημίας στην Κύπρο (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Απρίλη του 2020 στην ηλεκτρονική σελίδα [Αγκάρρα](#). Πρόκειται για κείμενο του γραμματέα της [τομεακής οργάνωσης Κύπρου του ΚΚΕ](#).

Περιεχόμενο

Ορισμένες πλευρές για τη διαχείριση της πανδημίας στην Κύπρο

Η πανδημία του νέου κορονοϊού εξελίσσεται στην Κύπρο εν μέσω αναδιάρθρωσης του συστήματος Υγείας, με τη δημιουργία του Γενικού Συστήματος Υγείας (ΓΕΣΥ). Εχοντας λίγους μήνες εφαρμογής του ΓΕΣΥ, **οι σοβαρές ελλείψεις σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό καθώς και υλικοτεχνικό εξοπλισμό** που υπήρχαν και παραμένουν στα δημόσια νοσηλευτήρια, ανέδειξαν την ανεπάρκεια στην αντιμετώπιση μιας έκτακτης κατάστασης, όπως αυτή μιας πανδημίας.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι αυτό του Νοσοκομείου της Λεμεσού, όπου πριν από την πανδημία δεν υπήρχε πνευμονολόγος ή της Αμμόχωστου που επελέγη και ως νοσοκομείο αναφοράς χωρίς να έχει εντατικολόγους και άλλες απαραίτητες ειδικότητες ιατρών. Στο Νοσοκομείο Λευκωσίας, με τις ΜΕΘ να μην επαρκούν για τα περιστατικά Covid-19 και τους χρόνια πάσχοντες, έχοντας μάλιστα αναστείλει όλες τις εισαγωγές για προγραμματισμένα χειρουργεία, χτίζεται νέα ΜΕΘ εν μέσω της πανδημίας.

Στο Νοσοκομείο Πάφου, με τα περισσότερα κρούσματα επαγγελματιών Υγείας, κλινικές λειτούργησαν χωρίς τους ειδικούς γιατρούς τους καθώς δεν υπάρχουν πρόληψη και επαρκή μέτρα προστασίας για τους εργαζόμενους του νοσοκομείου με αποτέλεσμα αρκετοί να νοσήσουν.

Ολα τα μεγάλα δημόσια νοσηλευτήρια της Κύπρου χρειάστηκε να κλείσουν για μερικά 24ωρα ώστε να απολυμανθούν και να ελεγχθεί το προσωπικό τους. Σε κάποιες περιπτώσεις επανεμφανίστηκαν κρούσματα στα νοσηλευτήρια, κάτι που επιβεβαιώνει πως ακόμα και τώρα τα μέτρα προστασίας δεν επαρκούν με βάση τις ανάγκες που υπάρχουν. Μέχρι στιγμής, ένα σημαντικό ποσοστό των επαγγελματιών Υγείας έχει τεθεί εκτός μάχης, καθώς αποτελεί περίπου το 20% των συνολικών κρουσμάτων στην Κύπρο.

Μόνιμα προβλήματα σε έκτακτες συνθήκες

Είναι φανερό από τα παραπάνω πως **το σύστημα Υγείας βρέθηκε ανέτοιμο να αντιμετωπίσει την πανδημία, καθώς τα χρόνια προβλήματα λειτουργίας των δημόσιων νοσηλευτηρίων διογκώθηκαν παραπέρα**, φέρνοντας τους επαγγελματίες Υγείας και τους ασθενείς πολλές φορές μπροστά σε αδιέξοδα για την προστασία από τη μετάδοση του ιού.

Αυτή η κατάσταση στο σύστημα Υγείας «ανάγκασε» την κυβέρνηση Αναστασιάδη να πάρει αυστηρά, έκτακτα μέτρα για τον περιορισμό της πανδημίας, όπως έγινε και στην Ελλάδα και στις άλλες

καπιταλιστικές χώρες. Με μέτρα περιορισμού, όπως η απαγόρευση συγκέντρωσης ατόμων, το κλείσιμο των οδοφραγμάτων, η απαγόρευση εισόδου στη χώρα, ο αυτοπεριορισμός στο σπίτι με αυστηρό έλεγχο στις μετακινήσεις, η αναστολή εργασιών πολλών επιχειρήσεων, πλην σούπερ μάρκετ – φούρνων και άλλων εταιρειών «δημοσίου συμφέροντος», **επιχειρούν στο όνομα της «ατομικής ευθύνης» να μετακυλήσουν στους εργαζόμενους το βάρος της ευθύνης για την αντιμετώπιση της πανδημίας, προβάλλοντας ως ατομική υπόθεση ακόμα και την εξασφάλιση των μέσων προστασίας.**

Ομως, κανένας τους δεν απαντάει στο ερώτημα τι γίνεται, για παράδειγμα, με τις τεράστιες ουρές σε σούπερ μάρκετ, στις τράπεζες κ.τ.λ., τι γίνεται με τους εργαζόμενους στα εργοστάσια, στα σούπερ μάρκετ, στους φούρνους, που δεν έχουν την επιλογή να μείνουν στο σπίτι τους; Και που όταν γυρνάνε σπίτι και έχουν παιδιά, ενδεχομένως τον παππού και τη γιαγιά, πώς θα προφυλαχθούν; Τι μέτρα προστασίας, υγείας και ασφάλειας από τη διασπορά του ιού στους εργαζόμενους παίρνονται από τις επιχειρήσεις που βρίσκονται σε λειτουργία;

Γι' αυτό και σε αρκετές περιπτώσεις υγειονομικοί που μολύνθηκαν, στη συνέχεια μόλυναν και μέλη της οικογένειάς τους.

Το κράτος, προβάλλοντας την «ατομική ευθύνη» ως βασικό παράγοντα έκβασης της επιδημίας, προσπαθεί να αποσιωπήσει τη δική του ευθύνη. Το ίδιο κράτος, που τόσα χρόνια ακολουθεί πολιτική υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης των δημόσιων νοσηλευτηρίων.

Η «ατομική ευθύνη» δεν μπορεί να έχει κανένα αποτέλεσμα αν δεν στηρίζεται σε ένα ολοκληρωμένο κρατικό σχέδιο και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρατική ευθύνη. Γι' αυτό πρέπει άμεσα να προσληφθεί όλο το αναγκαίο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, να προμηθευτεί ο απαραίτητος ιατρικός τεχνολογικός εξοπλισμός και το σύστημα Υγείας να μη βασίζεται σε «φιλανθρωπίες» και δωρεές.

Προτεραιότητα οι επιχειρηματικοί όμιλοι

Παράλληλα με τα μέτρα περιορισμού, η κυβέρνηση Αναστασιάδη, με τη στήριξη και των άλλων αστικών κομμάτων, ανακοίνωσε δέσμη μέτρων στήριξης των επιχειρηματιών. Αξιοποιώντας τα χρήματα των φορολογούμενων εργαζομένων και αυτοαπασχολούμενων δίνει «ζεστό» χρήμα στις επιχειρήσεις, μέσω επιχορήγησης των μισθών (οι εργαζόμενοι επιχορηγούν με τη φορολογία τους τον εαυτό τους δηλαδή!) απαλλάσσοντας τους επιχειρηματίες από την καταβολή του μισθού, καθώς και με άμεση «ένεση ρευστότητας» μέσω του τραπεζικού συστήματος, αλλά και αναστολή απόδοσης του ΦΠΑ και της έκτακτης εισφοράς για το ΓΕΣΥ.

Τα μέτρα αυτά που πήρε η κυβέρνηση της Κύπρου φανερώνουν πως οι ανάγκες του κεφαλαίου έχουν προτεραιότητα και όχι αυτές του λαού. Υπόσχονται 100 εκατ. ευρώ για τον τομέα της Υγείας, χωρίς φυσικά να είναι ξεκάθαρο αν αυτά θα δοθούν για προσλήψεις προσωπικού και την ενίσχυση των δημόσιων νοσηλευτηρίων, όπως απαιτείται, ή θα καταλήξουν, όπως όλα τα προηγούμενα χρόνια, στον ιδιωτικό τομέα Υγείας για αγορά υπηρεσιών και επιχορηγήσεις. Από την άλλη, δίνουν πακτωλό χρημάτων για τις επιχειρήσεις που ξεπερνά τα 250 εκατ. ευρώ μέσω προγραμμάτων στήριξης και ανάκαμψης των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα στον Τουρισμό.

Την ίδια ώρα, **η εργατική τάξη συνεχίζει να βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη** για να γεμίζουν τα κρατικά ταμεία.

Το κλείσιμο των ιδιωτικών επιχειρήσεων, ειδικά στον κλάδο του Εμπορίου και του Τουρισμού, ανάγκασε πολλούς εργαζόμενους να ενταχθούν στο σχέδιο αναστολής εργασιών της κυβέρνησης, από το οποίο θα πάρουν μόνο το 60% του μισθού τους, την ίδια στιγμή βέβαια που οι ανάγκες

βρίσκονται στο 100%, ίσως και παραπάνω, λόγω των συνθηκών της πανδημίας.

Σε επιχειρήσεις που συνεχίζουν να λειτουργούν κανονικά, τα μέτρα υγείας και ασφάλειας είναι ανύπαρκτα, ενώ παράλληλα με τις απολύσεις και αλλαγές εργασιακών σχέσεων έχουμε εντατικοποίηση της εργασίας σε επιχειρήσεις που σήμερα η κερδοφορία τους χτυπάει «κόκκινο».

Την ίδια ώρα, η επίθεση των εργοδοτών στα δικαιώματα των εργαζομένων συνεχίζεται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η απαίτηση των ξενοδόχων για αναστολή στην εφαρμογή της συλλογικής σύμβασης εργασίας που εξασφάλιζε κάποια ελάχιστα δικαιώματα στους εργαζόμενους στον Τουρισμό, όταν ο Τουρισμός αποτελεί περίπου το 23% του ΑΕΠ, ενώ οι θέσεις εργασίας στον κλάδο αφορούν περίπου το 30% των συνολικών θέσεων εργασίας στην Κύπρο.

Σε άλλες περιπτώσεις εταιρείες ανέστειλαν τις εργασίες τους χωρίς να εξασφαλίσουν ούτε και αυτό το 60% του μισθού των εργαζομένων τους, αδιαφορώντας για το πώς θα τα βγάλουν πέρα. Σύμφωνα με καταγγελίες που έγιναν στις συντεχνίες των εργαζομένων, εταιρείες δεν κατέβαλαν το μισθό που όφειλαν στους εργαζόμενους, δηλώνοντας αδυναμία λόγω της μη λειτουργίας τους.

Στα εργοστάσια τα μέτρα προστασίας πάνε περίπατο, με χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό του εργοστασίου των φούρνων «Ζορπά» στην επαρχία Λάρνακας, όπου 30 και πλέον εργάτες νόσησαν. Στα σούπερ μάρκετ, όπου τα κέρδη των ομίλων έχουν εκτοξευτεί, οι εργαζόμενοι απασχολούνται με εξαντλητικά ωράρια, ενώ καταγγελίες έφεραν στο φως πιέσεις και απειλές από μεριάς της εργοδοσίας για να μη γίνει χρήση της άδειας για τη φύλαξη των παιδιών από τους γονείς καθώς αυτό θα έχει ως συνέπεια την απόλυση.

Στο αεροδρόμιο της Λάρνακας όλοι οι εποχιακοί υπάλληλοι απολύθηκαν καθώς και σε επιχειρήσεις που συνδέονται με τον Τουρισμό, όπως τα ταξιδιωτικά γραφεία, γραφεία ενοικίασης αυτοκινήτων κ.ά.

Απαιτείται τώρα όσο ποτέ οι συντεχνίες εργαζομένων να βρίσκονται «στο πόδι», στους χώρους δουλειάς ώστε να παρθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα υγείας και ασφάλειας, να συσταθούν εκεί που δεν υπάρχουν επιτροπές αγώνα εργαζομένων, που θα διεκδικούν βελτίωση των συνθηκών εργασίας, με σταθερές εργασιακές σχέσεις.

Να μην πληρώσει ο λαός την πανδημία και τη νέα κρίση

Οι συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί για τους εργαζόμενους δυσκολεύουν ιδιαίτερα και τους Έλληνες και άλλους μετανάστες που κατοικούν στην Κύπρο, καθώς σε αρκετές περιπτώσεις οι περιορισμοί και το κλείσιμο των επιχειρήσεων, λαμβάνοντας μόνο το 60% του μισθού τους ή μένοντας άνεργοι, καθιστούν αδύνατη την πληρωμή του ενοικίου που σε αρκετές περιπτώσεις είναι και το 50% των απολαβών ενός εργαζόμενου στην Κύπρο. Αυτή η εξέλιξη γεννά την ανάγκη διεκδίκησης επιδότησης του ενοικίου για τους Έλληνες μετανάστες.

Παράλληλα, αρκετοί Έλληνες εργαζόμενοι που θέλουν να επιστρέψουν παραμένουν «εγκλωβισμένοι» καθώς δεν εμπίπτουν στα διατάγματα επαναπατρισμού, ενώ την ίδια στιγμή έχουν αναγκαστικά σταματήσει και την όποια οικονομική στήριξη πρόσφεραν στις οικογένειές τους στην Ελλάδα. Αντίστοιχα και οι Έλληνες φοιτητές που σπουδάζουν στην Κύπρο βρίσκονται σε δύσκολη θέση, καθώς βρίσκονται «εγκλωβισμένοι» με τα έξοδα να «τρέχουν», ενώ την ίδια στιγμή κυριαρχεί η ανασφάλεια για το τι μέλλει γενέσθαι με το εξάμηνο και τις εξετάσεις στα πανεπιστήμιά τους.

Το ίδιο και οι Έλληνες στρατευμένοι που υπηρετούν στην ΕΛΔΥΚ, όπως και στο σύνολό τους στην Ελλάδα, είναι αντιμέτωποι με τον συνωστισμό που επικρατεί στους θαλάμους που διαμένουν, όπου

για να βρεθεί λύση άλλοι χώροι υπηρεσίας βαφτίστηκαν «θάλαμοι», τα αντισηπτικά αποτελούν ανέκδοτο, ενώ μεγάλα ερωτήματα παραμένουν αναφορικά με τα χρήματα που χάθηκαν σε αεροπορικά εισιτήρια καθώς και τις άδειες των στρατιωτών αφού κανείς δεν ξέρει αν και τότε θα δοθούν.

Σε κάθε περίπτωση η απάντηση στο ερώτημα ποιος θα πληρώσει τον «λογαριασμό» αυτής της κρίσης, εν προκειμένω της πανδημίας και ποιος θα επωφεληθεί, γίνεται ξεκάθαρο πως και στην Κύπρο θα τον πληρώσουν οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα.

Γι' αυτό, όπως στην Ελλάδα έτσι και στην Κύπρο, αλλά και παντού, οι εργαζόμενοι πρέπει να βγάλουν χρήσιμα συμπεράσματα. Μαζί με τους κομμουνιστές να οργανώσουν την πάλη για ουσιαστικά μέτρα προστασίας της υγείας και των δικαιωμάτων του λαού, για να μην πληρώσουν οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα την πανδημία και την επερχόμενη κρίση.

Ταυτόχρονα, να κάνει ο λαός πράξη το σύνθημα «πολεμάμε τις αρρώστιες, πολεμώντας την αδικία», πολεμώντας κι εκείνους που με πρόσχημα τις αρρώστιες φέρνουν την αδικία. Παίρνοντας την τύχη στα χέρια του κάθε λαός θα βγει πραγματικά νικητής από τη μάχη με τον «αόρατο», αλλά κυρίως με τον ορατό εχθρό. Μόνο έτσι θα φωτιστεί η μοναδική διέξοδος, η οποία βρίσκεται στην ανωτερότητα του σοσιαλισμού, της κοινωνικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής, του επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού, της εργατικής συμμετοχής και εξουσίας, που οδηγεί στην ευημερία του λαού και την πρόοδο της ανθρωπότητας.

Ακης ΠΟΥΛΟΣ

Γραμματέας της Τομεακής Οργάνωσης Κύπρου του ΚΚΕ

Πηγή: Ριζοσπάστης

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [ΚΚΕ Κ.Ο. Κύπρου \(Ομάδα\)](#), [covid-19](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2020](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:kkecy:covid19&rev=1624793280>

Last update: **2025/04/20 19:41**

